

predsjednik Thomas S. Monson

»Nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti«

*Naš Nebeski Otac ... zna da mi učimo, rastemo
i postajemo snažniji suočavajući se s iskušenjima
kroz koja moramo proći.*

Večeras ću u svoj dnevnik napisati: »Ovo je bilo jedno od najnadahnutijih zasjedanja općeg sabora na kojima sam prisustvovao. Sve je bilo najveće i najduhovnije naravi.«

Braćo i sestre, prije šest mjeseci kada smo se sastali na našem općem saboru moja draga supruga Frances ležala je u bolnici zbog teškog pada samo nekoliko dana ranije. U svibnju, nakon tjedana odvažnog nastojanja da prevlada svoje ozljede, prešla je u vječnost. Gubitak je bio dubok. Ona i ja vjenčali smo se u hramu Salt Lake 7. listopada 1948. Sutra bi nam bila 65. godišnjica braka. Ona je bila ljubav mog života, moja odana pouzdanica i moja najbliža prijateljica. Reći kako mi nedostaje ne može niti početi izražavati dubinu mojih osjećaja.

Ovaj sabor obilježava 50 godina od kada me u Zbor dvanaestorice apostola pozvao predsjednik David O. McKay. Tijekom svih ovih godina nisam imao ništa manje od potpune i posvemašnje podrške moje drage suputnice. Bezbrojne su žrtve koje je podnijela kako bih ja mogao ispuniti svoj poziv. Nikada nisam čuo ni riječ prigovora od nje kada sam često trebao provesti dane, a ponekad i tjedne daleko od nje i od naše djece. Doista je bila poput anđela.

Želim izraziti svoju zahvalnost, kao i zahvalnost svoje obitelji, za čudesan izljev ljubavi koji nam je stigao nakon Francesine smrti. Stotine dopisnica i pisama bilo je poslano iz svih dijelova svijeta izražavajući divljenje za nju i sućut našoj obitelji. Primili smo desetke prekrasnih cvjetnih aranžmana. Zahvalni smo za brojne doprinose

koji su prineseni u njezino ime Općem misionarskom fondu Crkve. U ime onih koje je ostavila izražavam duboku zahvalnost za vaše dobrotive i srdačne izraze ljubavi.

Najveća utjeha meni tijekom ovog osjetljivog razdoblja rastanka bilo je moje svjedočanstvo o evanđelju Isusa Krista i spoznaja koju imam da moja draga Frances i dalje živi. Znam da je naša razdvojenost privremena. Zapečatio nas je u domu Božjem onaj koji ima ovlast vezati na zemlji i na nebu. Znam da ćemo se ponovno sastati jednoga dana i nikada se više nećemo razdvojiti. To je spoznaja koja me podržava.

Braćo i sestre, sa sigurnošću se može smatrati da nikada niti jedna osoba nije živjela potpuno bez patnji i nevolja, niti je ikada postojalo razdoblje u ljudskoj povijesti koje nije iskusilo vlastitu punu mjeru nemira i bijede.

Kada put života krene okrutnim smjerom, javi se iskušenje postaviti pitanje: »Zašto ja?« Ponekad izgleda kao da nema svjetla na kraju tunela, niti zore da razbije noćnu tamu. Osjećamo se okruženi razočaranjem zbog srušenih snova i očajem zbog iščezlih nada. Pridružujemo se biblijskoj molbi: »Zar u Gileadu nema balzama?«¹ Osjećamo se napuštenima, slomljenog srca, usamljenima. Skloni smo gledati na našu osobnu nesreću kroz iskrivljenu prizmu pesimizma. Postajemo nestrpljivi tražeći rješenje naših problema, zaboravljajući da je često potrebna nebeska vrlina strpljivosti.

Teškoće koje nam dolaze predstavljaju pravi ispit naše sposobnosti da

izdržimo. Svakome od nas ostaje da odgovori na temeljno pitanje: Hoću li posustati ili doći do svršetka? Neki doista posustanu kada otkriju da nisu sposobni ustati iznad svojih izazova. Doći do svršetka uključuje ustrajnost do samog kraja života.

Dok razmišljamo o događajima koji mogu snaći svakoga od nas, možemo reći s drevnim Jobom: »Čovjek rađa muku.«² Job je bio »neporočan i pravedan« čovjek koji se »bojao... Boga i klonio zla.«³ Pobožan u svojem ponašanju, uspješan u svojoj imovini, Job se trebao suočiti s ispitom koji je mogao uništiti svakoga. Lišenog imovine, prezrenog od prijatelja, pogođenog patnjom, uništenog gubitkom obitelji, poticali su ga: »Prokuni Boga i umri!«⁴ On je odolio tom iskušenju i iz dubine svoje plemenite duše izjavio:

»Odsad na nebu imam ja svjedoka, u visini gore moj stoji branitelj.«⁵

»Znam da Otkupitelj moj živi; znam da Otkupitelj moj živi.«⁶

Job je zadržao vjeru. Hoćemo li mi isto učiniti kad se suočimo s onim izazovima koji će biti naši?

Kad smo god skloni osjećati se preopterećenima udarcima života, sjetimo se da su drugi prošli isti put, ustrajali, a zatim nadvladali.

Povijest Crkve u ovoj rasporedbi punine vremena puna je iskustava onih koji su se borili, a ipak su ostali postojani i radosni. Razlog? Učinili su evanđelje Isusa Krista središtem svog života. To je ono što će nas provesti kroz sve što dođe na naš put. Svejedno ćemo iskusiti teške izazove, ali bit ćemo sposobni ogledati se s njima, izravno se sučeliti i izaći kao pobjednici.

S postelje boli, s jastuka mokrog od suza, k nebesima nas uzdiže ono božansko uvjerenje i dragocjeno obećanje: »Nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti.«⁷ Takva je utjeha neprocjenjiva.

Dok sam putovao daleko diljem svijeta ispunjavajući odgovornosti svog poziva, spoznao sam mnogo stvari – a pritom nije najmanja da su tuga i patnja univerzalne. Ne mogu ni

početi mjeriti sve boli i tuge kojima sam svjedočio dok sam posjećivao one koji se nose sa žalošću, doživljavaju bolesti, suočavaju se s razvodom, bore se s odlutalim sinom ili kćeri, ili trpe posljedice grijeha. Popis se može nastaviti, jer postoje bezbrojni problemi koji nam se mogu dogoditi. Teško je izdvojiti jedan primjer, a ipak, kad god pomislim na izazove, moje se misli okrenu bratu Bremsu, jednom od mojih učitelja Nedjeljne škole iz djetinjstva. On je bio vjeran član Crkve, čovjek zlatnog srca. On i njegova žena Sadie imali su osmero djece, od kojih su mnoga bila iste dobi kao djeca u našoj obitelji.

Nakon što smo se Frances i ja vjenčali i odselili iz odjela, susretali smo brata i sestru Brems i članove njihove obitelji na vjenčanjima i pogrebima, kao i na okupljanjima odjela.

Godine 1968. brat Brems je izgubio svoju ženu Sadie. Dvoje od njegovih osmero djece također je umrlo kako su godine prolazile.

Jednog dana prije gotovo 13 godina nazvala me najstarija unuka brata Bremsa. Objasnila je da je njezin djed dostigao svoj 105. rođendan. Rekla je: »Živi u malom staračkom domu, no svake se nedjelje sastaje s cijelom svojom obitelji i tada iznosi evandeosku poduku.« Nastavila je: »Prošle nedjelje djed nam je rekao: 'Najdraži moji, ja ću umrijeti ovaj tjedan. Hoćete li molim vas nazvati Tommyja Monsona. On će znati što učiniti.'«

Posjetio sam brata Bremsa sljedeće večeri. Nisam ga vidio neko vrijeme. Nisam mogao govoriti s njim jer je izgubio sluh. Nisam mu mogao napisati poruku jer je izgubio vid. Rečeno mi je da njegova obitelj komunicira s njim uzimajući prst njegove desne ruke, a zatim pišući po dlanu lijeve ruke ime osobe koja je došla u posjetu. Svaku je poruku trebalo prenijeti na isti način. Slijedio sam postupak uzimajući njegov prst i pišući »TOMMY MONSON«, ime po kojem me uvijek poznao. Brat Brems je bio ushićen i uzevši moje ruke stavio

ih je na svoju glavu. Znao sam da je njegova želja bila primiti svećenički blagoslov. Vozač koji me je dovezao u dom pridružio mi se kad smo stavili ruke na glavu brata Bremsa i izrekli željeni blagoslov. Nakon toga suze su potekle iz njegovih slijepih očiju. Stisnuo je naše ruke sa zahvalnošću. Iako nije čuo blagoslov koji smo mu dali, Duh je bio snažan i vjerujem da je bio nadahnut znanjem da smo mu dali blagoslov koji je trebao. Ovaj dragi čovjek nije više mogao vidjeti. Više nije mogao čuti. Bio je ograničen noću i danju na malu sobu u domu. A ipak, osmeh na njegovom licu i riječi koje je izrekao dirnuli su moje srce. »Hvala«, rekao je. »Moj je Nebeski Otac bio tako dobar prema meni.«

Toga je tjedna brat Brems preminuo baš kao što je predvidio. Nikada nije razmišljao previše o onome što mu nedostaje, već je radije uvijek bio duboko zahvalan za svoje mnoge blagoslove.

Naš Nebeski Otac, koji nam daje toliko toga da se tome radujemo, također zna da mi učimo, rastemo i postajemo snažniji suočavajući se s iskušenjima kroz koja moramo proći i preživljavajući ih. Znamo da ima razdoblja kad ćemo iskusiti veliku tugu, kad ćemo biti žalosni i kad bismo mogli biti iskušani do krajnjih granica. Međutim, takve nam teškoće omogućuju da se promijenimo na bolje, da ponovno izgradimo svoj život onako kako nas Nebeski Otac podučava te da postanemo drugačiji nego što smo bili – bolji nego što smo bili, s više razumijevanja nego što smo imali, suosjećajnije nego što smo bili, sa snažnijim svjedočanstvom nego što smo prije imali.

To bi trebala biti naša svrha – ustrajati i izdržati, da, ali i postati duhovno pročišćeniji dok putujemo kroz sunce i sjenu. Kad ne bi bilo izazova za nadvladati i problema za rješavati ostali bismo uglavnom kakvi jesmo, s malim ili nikakvim napretkom prema našem cilju vječnog života. Pjesnik je izrazio manje više istu misao ovim riječima:

*Dobro drvo ne raste s lakoćom,
snažniji vjetar, snažnija stabla.
Udaljenije nebo, veća duljina,
veća oluja, veća snaga.
Na suncu i hladnoći, na kiši i
snijegu,
Na stablima i u ljudima dobro
drvo raste.⁸*

Samo Učitelj poznaje dubinu naših iskušenja, naše boli i naše patnje. On nam jedini nudi vječni mir u vrijeme nevolje. On jedini dodiruje naše izmučene duše svojim utješnim riječima:

»Dodite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.

Uzmite jaram moj na se i učite od mene, jer sam krotka i ponizna srca. Tako ćete naći pokoj dušama svojim,

jer jaram je moj sladak, a moje breme lako.⁹

Bilo to u najboljim ili u najgorim trenucima, on je s nama. Obećao je da se to nikada neće promijeniti.

Moja braćo i sestre, osjećajmo predanost našem Nebeskom Ocu koja se neće povlačiti i rasti s godinama ili krizama u našem životu. Ne bismo trebali doživljavati teškoće kako bismo ga se sjetili i ne bismo trebali biti navedeni na poniznost prije nego što mu pružimo svoju vjeru i uzdanje.

Nastojmo uvijek biti blizu našem Nebeskom Ocu. Kako bismo to učinili, moramo mu se moliti i slušati ga svaki dan. Istinski ga trebamo u svakom trenu, bili to trenuci sunca ili kiše. Neka njegovo obećanje uvijek

bude naša lozinka: »Nikada te neću napustiti niti ću te ostaviti.«¹⁰

Svom snagom svoje duše svjedočim da Bog živi i da nas voli, da je njegov Jedinorođeni Sin živio i umro za nas i da je evanđelje Isusa Krista prodiruće svjetlo koje sjaji kroz tamu našeg života. Da uvijek bude tako molim se, u sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Jeremija 8:22
2. Job 5:7
3. Job 1:1
4. Job 2:9
5. Job 16:19
6. Job 19:25
7. Jošua 1:5
8. Douglas Malloch, »Good Timber«, Sterling W. Sill, *Making the Most of Yourself* (1971), 23.
9. Matej 11:28–30
10. Jošua 1:5

Naučavanja za naše doba

Lekcije Melkisedekovog svećeništva i Potpornog društva četvrte nedjelje u mjesecu bit će posvećene »Naučavanjima za naše doba«. Svaka se lekcija može pripremiti iz jednog ili više govora s posljednjeg općeg sabora (vidi tabelu ispod). Predsjednici okola i okruga mogu odabrati koji će se govori koristiti ili mogu tu dužnost dodijeliti biskupima i predsjednicima ograna. Vođe naglašavaju vrijednost toga da braća u Melkisedekovom svećeništvu i sestre u Potpornom društvu proučavaju iste govore tijekom istih nedjelja.

Oni koji prisustvuju lekcijama četvrte nedjelje potiču se da prouče i donesu na sat najnovije izdanje časopisa s govorima s Općeg sabora.

Prijedlozi za pripremu lekcije iz govora

Molite se da Sveti Duh bude s vama dok proučavate govor(e) i podučavate o njemu (njima).

Možda ćete biti u iskušenju pripremiti lekciju koristeći druge materijale, no prema nastavnom planu i programu odobreni su materijali govori sa sabora. Vaše je zaduženje pomoći drugima naučiti i živjeti evanđelje kako je podučavano na nedavnom Općem saboru Crkve.

Pregledajte govor(e) tražeći načela i nauke koji zadovoljavaju potrebe članova razreda. Također, tražite priče, reference iz Svetih pisma i izjave iz govora koje će vam pomoći u podučavanju ovih istina.

Ukratko izložite kako podučavati načela i nauke. Razmotrite neka pitanja koja mogu pomoći članovima razreda:

- tražiti načela i nauke u govoru(ima),
- razmišljati o njihovom značenju,
- iznositi razumijevanje, ideje, iskustva i svjedočanstva,
- primijeniti ta načela i nauke u svojim životima.

PODUČAVAJU SE MJESEČNE LEKCIJE	GRADIVO ZA LEKCIJE ČETVIRTE NEDJELJE
listopad 2013. – travanj 2014.	Govori s općeg sabora u listopadu 2013.*
travanj 2014. – listopad 2014.	Govori s općeg sabora u travnju 2014.*

** Za lekcije četvrte nedjelje u travnju i listopadu može (mogu) se uzeti govor(i) s prethodnog sabora ili s nedavnog sabora. Ti su govori dostupni na mnogim jezicima na conference.lds.org.*

predsjednik Dieter F. Uchtdorf
drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Dodite, pridružite nam se

Neovisno o vašim okolnostima, vašoj osobnoj povijesti ili snazi vašeg svjedočanstva, postoji mjesto za vas u ovoj Crkvi.

Bio je jednom čovjek koji je sanjao da je u velikoj dvorani gdje su se okupili predstavnici svih svjetskih vjera. Shvatio je da ima jako puno u svakoj vjeri što se činilo poželjno i dostojno.

Upoznao je simpatičan par koji je predstavljao Crkvu Isusa Krista sve-taca posljednjih dana i pitao ih je: »Što [vi] zahtijevate od svojih članova?«

»Mi ništa ne zahtijevamo«, odgo-vorili su. »Ali *Gospodin* traži da sve posvetimo.«

Par je objasnio crkvene pozive, kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo, cjelodnevne misije, tjedne kućne obi-teljske večeri, hramski rad, socijalnu i humanitarnu službu te zaduženja za podučavanje.

»Plaćate li vašim članovima za sav rad koji obavljaju?« upitao je čovjek.

»Oh ne,« objasnio je par. »Članovi svojevoljno daju svoje vrijeme.«

»Također«, par je nastavio, »svakih šest mjeseci, članovi Crkve provedu vikend prisustvujući ili gledajući deset sati općeg sabora.«

»Deset sati gledanja ljudi kako govore?« čudio se čovjek.

»A što je s tjednim službama u Crkvi? Koliko one traju?«

»Tri sada svake nedjelje!«

»Ah, joj«, rekao je čovjek. »Čine li članovi vaše Crkve zaista sve ovo što ste rekli?«

»To i još više. Nismo ni spomenuli obiteljsko rodoslovlje, kampove za mlade, duhovne misli, proučava-nje Svetih pisama, sastanke obuke vodstva, aktivnosti mladih, ranojuta-rnji vjeronauk, održavanje crkvenih zgrada i naravno tu je *Gospodnji* za-kon zdravlja, post kako bi se pomo-glo siromašnima, kao i desetina.«

Čovjek je rekao: »Sada sam zbu-njen. Zašto bi itko htio pristupiti takvoj crkvi?«

Par se nasmijao i rekao: »Mislili smo da nikada nećeš pitati.«

Zašto bi itko htio pristupiti takvoj crkvi?

U vrijeme kada mnoge crkve diljem svijeta osjećaju pad u broju članova, Crkva Isusa Krista svetaca

posljednjih dana – iako mala u usporedbi s mnogim drugima – jedna je od najbrže rastućih kršćanskih crkvi u svijetu. Od rujna 2013. godine Crkva diljem svijeta ima 15 milijuna članova.

Postoje mnogi razlozi za to, ali mogu li vam ponuditi samo nekoliko?

Spasiteljeva Crkva

Prvo, ovu Crkvu je obnovio u naše vrijeme sam Isus Krist. Ovdje ćete naći ovlast djelovati u njegovo ime – krstiti za otpust grijeha, dodijeliti dar Duha Svetoga i zapečatiti na zemlji i na nebu.¹

Oni koji pristupe ovoj Crkvi vole Spasitelja Isusa Krista i žele ga slijediti. Oni se raduju u znanju da Bog ponovno govori ljudima. Kada prime svete svećeničke uredbe i sklope saveze s Bogom, oni mogu osjetiti njegovu moć u svojim životima.² Kada uđu u sveti hram, oni osjećaju da su u njegovoj nazočnosti. Kada čitaju Sveta pisma³ i žive po naučavanjima njegovih proroka, oni se približavaju Spasitelju kojeg vole.

Aktivna vjera

Drugi razlog je zato što Crkva nudi mogućnosti činiti dobro.

Vjerovanje u Boga je pohvalno, ali većina ljudi želi činiti više od slušanja nadahnjujućih propovjedi ili maštanja o svom nebeskom dvoru.⁴ Oni žele primijeniti svoju vjeru. Žele zasukati rukave i uključiti se u taj viši cilj.

A to se događa kada nam se pridruže – imaju puno prilika pretvoriti svoje talente, suosjećajnost i vrijeme u dobra djela. Budući da nemamo plaćeno svećenstvo u našim kongregacijama diljem svijeta, naši članovi sami izvršavaju svećenički rad. Pozvani su po nadahnuću. Ponekad volontiramo, ponekad *nas* se »volontira«. Zaduženja

vidimo ne kao teret nego kao prilike ispuniti zavjete koje rado sklapamo kako bismo služili Bogu i njegovoj djeci.

Dragocjeni blagoslovi

Treći razlog zašto ljudi pristupaju Crkvi je zato što put učenitva vodi do dragocjenih blagoslova.

Vidimo krštenje kao početnu točku na našem putu učenitva. Naš dnevni put s Isusom Kristom vodi do mira i cilja u ovom životu te duboke radosti i vječnog spasenja u svijetu koji dolazi.

Oni koji vjerno slijede taj put izbjegavaju mnoge jame, tuge i žaljenja u životu.

Siromašni u duhu i iskreni u srcu pronalaze veliko blago u znanju ovdje.

Oni koji pate ili tuguju ovdje nalaze ozdravljenje.

Oni opterećeni grijehom nalaze oprost, slobodu i odmor.

Onima koji odlaze

Potruga za istinom dovela je milijune ljudi do Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Ipak, postoje oni koji napuštaju Crkvu koju su nekoć voljeli.

Netko se može zapitati: »Ako je evanđelje tako prelijepo, zašto bi itko otišao?«

Ponekad pretpostavljamo da je to zato jer su uvrijeđeni ili lijeni ili grješni. U biti, to nije tako jednostavno. Činjenica je, postoji više od samo jednog razloga koji se može primijeniti u raznim situacijama.

Neki se od naših dragih članova godinama bore s pitanjem trebaju li se odvojiti od Crkve.

U ovoj Crkvi koja tako jako cijeni osobnu slobodu izbora, koju je obnovio mladić koji je propitivao i tražio odgovore, poštujemo one koji iskreno tragaju za istinom. Mogu nam se srca slomiti kada ih putovanje odvede od Crkve koju volimo i istine koju smo mi našli, ali mi poštujemo njihovo pravo štovati Svemogućeg Boga prema zapovijedima njihove vlastite

savjesti, jednako kao što tražimo tu povlasticu za sebe.⁵

Neodgovorena pitanja

Neki se muče s neodgovorenim pitanjima o stvarima koje su učinili ili rekli u prošlosti. Mi otvoreno priznajemo da u skoro 200 godina povijesti Crkve – zajedno s neprekidnom serijom nadahnjujućih, časnih i božanskih događaja – rekly su se i dogodile neke stvari zbog kojih se ljudi pitaju.

Ponekad pitanja nastaju jer jednostavno nemamo dovoljno podataka i trebamo biti samo malo više strpljivi. Kada je čitava istina poznata, stvari koje nam prije nisu imale smisla riješit će se na naše zadovoljstvo.

Ponekad postoji različito mišljenje o tome što »činjenice« uistinu znače. Pitanje koje u nekima stvara sumnju u drugima može, nakon pažljivog istraživanja, izgraditi vjeru.

Greške nesavršenih ljudi

I, da budem savršeno iskren, postoje vremena kada su članovi ili vođe Crkve jednostavno radili greške. Možda su neke stvari rečene ili učinjene koje nisu bile u skladu s našim vrijednostima, načelima ili naukom.

Pretpostavljam da bi Crkva bila savršena samo kada bi ju vodila savršena bića. Bog je savršen, a njegov nauk je čist. Ali on djeluje kroz nas – njegovu nesavršenu djecu – a nesavršeni ljudi čine greške.

U Mormonovoj knjizi čitamo: »A sad, ima li tu kakvih netočnosti, to su pogreške ljudske. Ne osuđujte zato djela Božja kako biste se neokaljali našli pred sudištem Kristovim.«⁶

Tako je uvijek bilo i bit će dok ne dođe savršen dan kada će Krist osobno vladati zemljom.

Tužno je što su neki posrnuli zbog ljudskih grešaka. Ali unatoč tome, vječna istina obnovljenog evanđelja Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana nije okaljano, umanjeno ili uništeno.

Kao apostol Gospodina Isusa Krista i jedan koji je iz prve ruke vidio vijeća i djela ove Crkve, svečano svjedočim da ne postoji značajnija odluka za Crkvu ili njezine članove koja je donesena bez iskrenog traženja nadahnuća, vodstva i odobrenja našeg Nebeskog Oca. Ovo je Crkva Isusa Krista. Bog neće dozvoliti da njegova Crkva zastrani od svog utvrđenog puta niti da ne ispuni svoju božansku sudbinu.

Postoji mjesto za vas

Onima koji su se odvojili od Crkve, kažem: Moji dragi prijatelji, još uvijek ovdje ima mjesta za vas.

Dođite i dodajte svoje talente, darove i energiju našima. Zajedno ćemo postići bolji rezultat.

Neki će možda pitati: »Ali što je s mojim sumnjama?«

Prirodno je imati pitanja – žir iskrenog upita se često razvio i narastao u veliki hrast shvaćanja. Postoji samo nekoliko članova Crkve koji se, u nekom trenutku, nisu hrvali s ozbiljnim ili osjetljivim pitanjima. Jedna od svrha Crkve je njegovati i uzgajati sjeme vjere – čak i u ponekad pjeskovitom tlu sumnje i nesigurnosti. Vjera je nadati se stvarima koje su nevidljive, ali istinite.⁷

Stoga, moja draga braćo i sestre, moji dragi prijatelji, molimo vas prvo sumnjajte u svoje sumnje prije nego što sumnjate u svoju vjeru.⁸ Nikada ne smijemo dopustiti sumnjama da nas zarobe i udalje od božanske ljubavi, mira i darova koje dolaze kroz vjeru u Gospodina Isusa Krista.

Neki će možda reći: »Ja se ne uklapam s vama koji ste iz Crkve.«

Ako biste mogli vidjeti u naša srca, vjerojatno biste vidjeli da se uklapate bolje nego što mislite. Mogli biste biti iznenađeni kada otkrijete da imamo čežnje, probleme i nade slične vašima. Vaše podrijetlo ili odrastanje su možda različiti od onoga što vidite kod mnogih svetaca posljednjih dana, ali to može biti blagoslov. Braćo i sestre, dragi prijatelji, trebamo vaše

jedinstvene talente i stavove. Razno-likost osoba i ljudi diljem svijeta je snaga ove Crkve.

Neki će možda reći: »Ne vjerujem da mogu živjeti po vašim mjerilima.«

Razlog više za pridruživanje! Crkva je napravljena kako bi nje govala nesavršene, opterećene i iscrpljene. »Ispunjena je ljudima koji žele svim srcem obdržavati zapovijedi, čak ako još nisu njima ovladali.

Neki će možda reći: »Znam člana Crkve koji je licemjer. Nikada ne se ne bih mogao pridružiti crkvi koja ima nekoga poput njega za člana.«

Ako definirate licemjera kao nekoga tko ne uspijeva savršeno živjeti po onome u što vjeruje, tada smo mi svi licemjeri. Nitko od nas nije poput Krista koliko znamo da bismo trebali biti. No mi iskreno želimo prevladati svoje pogreške i sklonost ka grijehu. Srcem i dušom stremimo postati bolji uz pomoć pomirenja Isusa Krista.

Ako su to vaše želje, tada neovisno o vašim okolnostima, vašoj osobnoj povijest ili snazi vašeg svjedočanstva, postoji mjesto za vas u ovoj Crkvi. Dodite, pridružite nam se!

Dodite, pridružite nam se!

Usprkos ljudskoj nesavršenosti, siguran sam da ćete među članovima

ove Crkve naći neke od najboljih duša koje ovaj svijet može ponuditi. Crkva Isusa Krista privlači dobre i brižne, poštene i marljive.

Ako se nadate savršenim ljudima ovdje, razočarat ćete se. Ali ako tražite čist Kristov nauk, riječ Božju »što liječi dušu ranjenu«⁹ i posveću-jući utjecaj Duha Svetoga, ovdje ćete ih naći. U doba slabljenja vjere – u ovo doba gdje se mnogi osjećaju tako udaljeni od nebeskog zagrljaja – ovdje ćete naći ljude koji teže znati i približiti se svome Spasitelju služeći Bogu i bližnjima, baš poput vas. Dođite, pridružite nam se!

Zar ćete i vi otići?

Sjećam se trenutka u Spasiteljevom životu kada su ga mnogi napustili.¹⁰ Isus je pitao svojih dvanaest učenika:

»Zar ćete i vi otići?

‘Gospodine, komu ćemo otići’ - odgovori mu Šimun Petar. - Ti imaš riječi vječnoga života.«¹¹

Ponekad moramo odgovoriti na to isto pitanje. Zar ćemo i mi otići? Ili ćemo, poput Petra, čvrsto se držati riječi vječnog života?

Ako tražite istinu, značenje i način pretvaranja vjere u djela, ako tražite mjesto gdje pripadate: Dođite, pridružite nam se!

Ako ste napustili vjeru koju ste nekoć obgrlili: Dođite ponovno. Pridružite nam se!

Ako ste u kušnji odustati: Ostanite malo duže. Postoji mjesto za vas ovdje.

Molim sve koji slušaju ili čitaju ove riječi: Dođite, pridružite nam se. Dođite i odazovite se pozivu blagog Krista. Dignite svoj križ i slijedite ga.¹²

Dođite, pridružite nam se! Jer ovdje ćete naći ono što je vrijedno preko svake cijene.

Svjedočim da ćete ovdje naći riječi vječnog života, obećanje blagoslovljenog otkupljenja i put do mira i sreće.

Iskreno se molim da će vam vaša potraga za istinom potaknuti srce da poželite doći i pridružiti nam se. U sveto ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Vidi Matej 16:18–19; Helaman 10:7
2. Vidi Nauk i savezi 84:20
3. Vidi 2. Nefi 33:10
4. Vidi »Have I Done Any Good?« *Hymns*, br. 223.
5. Vidi Članci vjere 1:11
6. Naslovna stranica Mormonove knjige; vidi Mormon 8:17
7. Vidi Hebrejima 11:1; Alma 32:21
8. Vidi F. F. Bosworth, *Christ the Healer* (1924), 23.
9. Jakovljeva 2:8
10. Vidi Ivan 6:66
11. Ivan 6:67–68
12. Vidi Matej 16:24